

У ЛьвДУВС відкрили Центр забезпечення прав людини та гендерної рівності

Його презентація відбулася за участю науковців, практиків та представників безпекового сектору і громадськості, які підтримують наш університет у впровадженні суспільно важливих ініціатив.

Центр створили, аби сприяти розбудові ефективної системи освіти у сфері прав людини, поширенню ідей гендерної рівності, взаємоповаги, верховенства права, свободи та недискримінації в українському суспільстві.

Розпочався захід із вітальної промови ректора ЛьвДУВС **Романа Благута**.

«Цей перспективний проєкт має на меті формувати у працівників практичних підрозділів поліції та цивільних громадян якісні компетентності щодо захисту прав людини, боротьби із дискримінацією й гендерними стереотипами за сучасних умов. Надалі на базі Центру ми проводитимемо освітні, наукові та профорієнтаційні заходи, аби ділитися практичним досвідом за цими напрямками», – наголосив Роман Благута.

Звернувся до учасників події також т.в.о. заступника начальника Головного управління

ефективніше долати прояви дискримінації та насильства», – зазначив Роман Турчак.

Приєдналася до вітань й **Оксана Яковець**, регіональна координаторка Благодійного

Розповіла присутнім про структуру та аспекти роботи Центру радниця ректора ЛьвДУВС з гендерних питань **Ірина Євхутич**.

«Ми створили нову платфор-

ні інтегрувати гендерний чинник у виховний та освітній процеси, підвищити обізнаність суспільства у сфері захисту прав і свобод людини, зокрема й у забезпеченні недискримінації та безбар'єрності», – акцентувала Ірина Євхутич.

Цього ж дня для курсантів та студентів університету провели тренінг «Міфи та реалії про домашнє насильство». Головною експерткою виступила психологиня, кандидатка у психотерапевти за напрямом EMDR, співзасновниця громадської організації «Осоння» **Каріна Амбарцумова**.

Зауважимо, що відкриття Центру забезпечення

прав людини та гендерної рівності відбулося у рамках кампанії «16 днів проти насильства» та з нагоди Міжнародного дня захисту прав людини.

За матеріалами відділу зв'язків з громадськістю ЛьвДУВС, світлина Галини Лемішко

дини та гендерної рівності. Оскільки Україна є кандидатом на вступ до Європейського Союзу, ця діяльність матиме лише по-

фонду «СТАБІЛІЗЕЙШЕН СУП-ПОРТ СЕРВІСЕЗ».

«Дуже тішуся, що в українських закладах освіти з'являються такі центри для навчання нашої молоді. Завдяки цьому ми маємо змогу працювати на випередження, інформуючи про те, як протидіяти різним ганебним явищам у суспільстві», – підкреслила спікерка.

Заступниця начальника Управління головної інспекції поліції Львівщини **Галина Смуk** зазначила: «Пройшовши підготовку у Центрі, здобувачі освіти отримають великий спектр знань та практичного досвіду, корисного для майбутньої роботи у професії. До речі, вже зараз вони мають змогу ознайомлюватися із системою «Custody Records». Її впровадили у підрозділах поліції, аби захищати права всіх учасників процесу – і затриманих осіб, і правоохоронців».

му для популяризації засад гендерної рівності, подолання домашнього та гендерно зумовленого насильства. У межах цього проєкту функціонуватиме декілька локацій – Дитяча кімната та Освітній центр «Equal rights and opportunities» (Рівні права та можливості). Адже ми поклика-

Національної поліції у Львівській області **Роман Турчак**.

«Знаково, що за часів великої війни ми приділяємо таку увагу сферам забезпечення прав лю-

дитивний вплив у майбутньому. Взаємодія курсантської та студентської молоді, громадських організацій та органів місцевого самоврядування дозволить

Помічники Святого Миколая

Курсанти та курсантки факультету № 1 завітали у гості до маленьких вихованців закладу дошкільної освіти № 5 міста Львова.

Вони привезли для хлопчиків і дівчаток святкові подарунки – іграшки та солодкі гостинці. А дітки розповіли гостям

віршики про Святого Миколая та заспівали пісень.

У закладі виховуються малята, позбавлені батьківського піклування, тому кожному із них необхідні увага та турбота.

Університет вже протягом багатьох років опікується цим сиротинцем.

«Відвідувати дітей у цей складний час для нас є дуже важливою справою. Вони потребують нашого тепла й підтримки. Малюки мають відчувати радість дитинства й вірити у дива, особливо у такі святкові дні», – поді-

лився третьокурсник Андрій Артимович.

Вихованці вишу провели спільний час із дітками в теплій та дружній атмосфері, обмінялися міцними обіймами та щирими усмішками.

До заходу також доєдна-

лися представники факультету № 1 Олексій Пасека, Микола Пацкан, Юлія Карра та Богдана Стецик.

За матеріалами відділу зв'язків з громадськістю ЛьвДУВС, світлина Діани Паук

Вихованці ЛьвДУВС – серед переможців та призерів мовно-літературного конкурсу імені Тараса Шевченка

Здобувачі освіти університету вибороли одразу три відзнаки на обласному етапі XIV Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка.

Одним із переможців став курсант 2-го курсу факультету № 1 Володимир Кісілевич. Його колега, Олександра Пенькало, виборола друге місце. А другокурсниця цього ж факульте-

ту Софія Шевченко посіла третю сходинку.

Цьогоріч перед учасниками конкурсу поставили завдання – написати есе щодо народно-пісенної стилістики у творах Тараса Шевченка.

«Нині сам образ Великого Кобзаря, як і його творчість, вкрай актуальні для України. Тарас Шевченко понад усе цінував рідну мову та обіграв її. Завдяки своєму могутньому слову він гуртував українську націю, як робить це і зараз – у період сучасної війни», – відзначив курсант ЛьвДУВС Володимир Кісілевич.

Нагадаємо, що Міжнародний мовно-літературний конкурс учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка проводять щороку.

З-поміж його завдань – розвиток творчого потенціалу юнаків та дівчат, підвищення їхньої загальної мовної культури, а також виховання поваги до мови й традицій свого народу.

За матеріалами ВЗГ ЛьвДУВС, світлина Галини Лемішко

ЛьвДУВС отримав відзнаки за сприяння в реалізації екологічних ініціатив

Університет одержав подяки від громадської організації «Флора» та філії «Львівського лісового господарства».

ЛьвДУВС відзначили за активну участь у природоохоронних заходах, популяризацію екологічної освіти й формування у молоді дбайливого ставлення до природи.

Керівниця громадської організації «Флора» Софія Петрів вручила ці нагороди рек-

тору вишу Роману Благуті. Очільник ЛьвДУВС зазначив, що університет й надалі підтримуватиме такі ініціативи та подякував молоді за небайдужість до теми захисту довкілля.

За матеріалами відділу зв'язків з громадськістю ЛьвДУВС, світлина Галини Лемішко

Як більшовики знищували Різдво

В той самий час, коли на сценах всього світу лунав наш Щедрик, більшовики вбили автора цього легендарного твору Миколу Леонтовича. Цей факт дуже показовий, адже демонструє всю криваву сутність радянської системи. Бо вона ставила собі за мету не просто фізично знищити мільйони українців, але й зламати наш дух. А що здавна було ключовими ознаками нашої автентичності? Мова, звичаї та традиції. Це все заважало більшовикам будувати утопічну країну рад, тому вони взяли за мету все нищити. І заборона Різдва, а точніше його підміна, стала одним зі способів радянської системи боротися проти українців. Тому розбираємося, як так сталося, що Дід Мороз замінив звичного для нас Святого Миколая, а в колядках почали співати «оселі вбирайте прапорами».

Як і коли з'явився Дід Мороз

Під впливом європейських творів і листівок, починаючи з XIX століття, в російській імперії (до якої на той час входила Україна) почав формуватися образ дідуся з бородою. Але тоді, як на наших

на кшталт: «Нова влада стала, яка не була, зоря ясна, п'ятикутня на весь світ засіяла» або «Добрий вечір тобі, вільний пролетарю», де світ новий народився і «оселі вбирайте прапорами».

Також для пропаганди активно використовували засоби масової інформації

таких людей початок 1930-х став для українців пеклом на землі.

Штучно створений Голодомор, колективізація і численні репресії відібрали життя мільйонів людей, нація була морально і фізично спустошена. Тож саме в таких умовах постає пропозиція провести Новорічну ялинку.

Влада тим часом робила велику ставку на дітей. Для більшовиків вони були матеріалом для «правильного» комуністичного виховання. На практиці, звісно, для нової влади все було не так райдужно: діти часто влаштовували антирадянські протести й не поспішали перейматися новими ідеями, але із середини 1930-х ситуація змінюється. І ялинка відіграє в цьому дуже важливу роль.

Як влада маніпулювала голодними дітьми

За кілька днів до нового 1936 року організатори сфокусувалися на двох важливих моментах: що наша ялинка ще з XIX століття була дитячим святом, сповненим подарунків, і що дитина не може радіти святу, якщо вона голодна. Тому передбачили, що до ялинок під'їжджатимуть «вагонетки з різними ласощами».

Останні все ще були дефіцитними, тому 29 грудня влада розпорядилася виділити окремі полицки з прикрасами для

ялинок і почати продаж яблук, мандаринів, цукерок і пряників у спеціальних обгортках.

У такий спосіб влада заглавала із голодними, нещасними, часто осиротілими через неї ж саму дітьми і маніпулювала ними. Особливо гірка іронія криється й у тому, що найпершу ялинку організували в Харкові. Це була територія, яка надзвичайно постраждала від голоду. А першу всесоюзну ялинку провели у Москві саме в 1937-му – році Великого терору з десятками тисяч розстріляних.

Унаслідок всіх цих заходів в Україні подарунки почав приносити Дід Мороз, а не Святий Миколай. На столах замість куті з'явилося олив'є, а у піснях почали прославляти Леніна та Сталіна, а не Ісуса Христа. На щастя, останніми роками ми почали відновлювати традиції і повертатися до свого минулого.

Історія Різдва в Україні трагічна, але водночас вона є символом нашої незламності. Бо попри всі негаразди ми таки вистояли і зуміли зберегти свою ідентичність.

*Підготувала Яна Гавришко,
за матеріалами праці Дар'ї Анцибор
«Під подушку чи під ялинку?»
Антропологічне дослідження свят,
світлина Галини Лемішко
та з інтернету*

землях закріпилося ім'я святого Миколая, то в росії все було зовсім інакше. Тут набуває поширення образ Діда Мороза, який прийшов з міфології та набув нових значень. Цікаво, що в давнину цей персонаж асоціювався далеко не з радісними моментами. Він поставав у образі велетня злого діда, який виморожував людей разом із худобою та всіма їхніми припасами. А, починаючи з 1840-х років, у колах інтелігенції російської імперії почав утверджуватися як дарувальник. Але на наших теренах досі перевагу мав святий Миколай.

Як радянська система боролася з релігією?

Коли після революції до влади прийшли більшовики, вони почали боротьбу проти релігії. Але, попри все, роль церкви у суспільстві залишалася потужною, тому новій владі потрібно було якось її приборкати. Тому вони почали вигадувати червоні ялинки й червоні колядки.

Створити такий твір просто: замінюємо біблійних персонажів на партію, пролетарів чи Леніна, залишаємо Вифлеємську зірку, але за умови надання їй «революційного» значення. Виходило щось

й мистецтво. Сторінки преси 1920-х років рясніли антиріздвяними заголовками на кшталт «В атаку проти релігії!». Натомість пропонували нові версії інших важливих обрядів: червоні хрестини, весілля й похорони.

Але народ усе одно продовжував колядувати і святкувати Різдво, просто тепер вчився ще щільніше затуляти штори та вигадувати нові способи, як так поставити ялинку, щоб про це не довідався ніхто сторонній.

Більшовики зрозуміли, що не можуть позбавити людей свята. Тому вирішили його приборкати

Святкові утиски тривали до 28 грудня 1935 року, коли у «Правді» вийшла стаття секретаря ЦК КП(б)У Павла Постишева про необхідність подарувати дітям новорічну ялинку.

Найбільш імовірно, що така пропозиція стала реакцією на Сталінове «жити стало краще, жити стало веселіше», сказане в промові на нараді стаханівців у листопаді того-таки 1935 року.

Ім'я Павла Постишева українці знають передовсім через його причетність до організації Голодомору. Саме з вини

5 книжок для різдвяної атмосфери

Різдвяні свята нарешті настали, але для святкового настрою чогось не вистачає? Ми підготували для вас добірку книг, які допоможуть зануритися в казкову атмосферу та подарують кілька приємних вечорів з цікавими захоплюючими історіями.

«Різдвяна сукня» Кортні Коул

Це історія про молоду дівчину Меган, яка мріє стати дизайнеркою. Однак одного дня її життя перевертається з ніг на голову і ця мрія тепер здається недосяжною.

Дівчина змушена повернутися до Чикаго, свого рідного міста. Тут вона має взяти на себе управління багатоквартирним будинком свого покійного батька.

Меган щодня доводиться вирішувати величезну кількість проблем – у домі постійно щось ламається, незадоволені орендарі скаржаться, а ще виринають сумні спогади з дитинства.

У цей час вона знайомиться з Еллі, літньою жінкою, яка дарує їй особливу сукню та ділиться своєю історією. І, на диво, це докорінно змінює Меган життя.

Ця книжка – зворушливе нагадування про те, що найцінніші подарунки – не матеріальні блага, а любов і підтримка тих, хто нас оточує.

«Твій милий Скрудж» Меган Квінн

Нола страшенно ненавидить свята і різдвяну атмосферу. Вона розійшлася зі своїм хлопцем і повернулася у рідне містечко. Тут вона намагається уникати святкової метушні та зустрічей із Калемом, який багато років тому розбив її серце.

Одного дня Нола отримує лист від загадкового Скруджа, який так само ненавидить Різдво, як і вона. Дівчина починає листуватися з незнайомцем. Але чи можна закохатися у того, кого зовсім не знаєш?

Ця світла історія про те, що дива таки трапляються. Особливо, якщо в них вірити.

«Моє тихе Різдво»

«Моє тихе Різдво» – збірка короткої прози сучасних українських письменників. Герої цієї книги надзвичайно різні та абсолютно не схожі одне на одного.

На сторінках цієї книжки Різдво святкує велика галицька родина, а ще – волонтерка, для якої без есемески з фронту застигає час. Його також святкує мусульманка, яка захоплюється адвент-календарями, і навіть атеїстка, яка старанно готує дванадцять страв.

Герої цієї збірки шанують давні традиції та створюють нові, шукають сенси та чекають на дива. Вони радіють, ностальгують, смакують, згадують дитинство та шукають ідеальні різдвяні сюжети.

Ця збірка точно сповнить вас теплом і сімейним різдвяним настроєм.

«Різдвяне бажання» Кортні Коул

Це зворушлива історія кохання, приправлена нотками гумору, від авторки бестселерів «New York Times» Кортні Коул.

Два тижні до Різдва... Ноель та її чоловік Джона одружені з другого курсу коледжу. Зараз їм вже за тридцять, але їхні стосунки руйнуються через вимоги кар'єри й суперечливі бажання. Навіть звичайна прогулянка з собакою Еліотом закінчується черговою сваркою.

Одного разу пес тікає, і вони знаходять його в літнього чоловіка. Незнайомець пропонує подружжю загадати бажання на старій сніговій кулі. Прагнучи повернути свого собаку додому, вони погоджуються на його дивне прохання. Ніхто з них не усвідомлює, що це бажання змінить хід життя... можливо, назавжди.

Наступного ранку Ноель і Джона прокидаються в різних ліжках, у різних квартирах, що дає їм можливість відчути життя один без одного. Вони отримали все, про що мріяли, однак їм здається, що дечого бракує. Можливо, це шанс почати все спочатку?

«Під подушку чи під ялинку? Антропологічне дослідження свят» Дар'я Анцибор

Якщо ж любовні романи не для вас, то поринути в атмосферу свята вам може допомогти книжка антропологині Дар'ї Анцибор.

Це дослідження, у якому авторка аналізує не магічні, а історичні передумови свят – яких символів сповнене традиційне й сучасне українське Різдво? Чому ми чекаємо на Миколая і який він має зв'язок із Сантою? Як співіснували практики святкування Різдва у містах і в селах? Як формувалися нові канони свята під впливом радянської влади й у часи незалежності?

Це велика книжка про традиції та історію зимових свят в Україні. Проте видавництво обіцяє, що вона не тільки допоможе краще зрозуміти Різдво, а й поверне ностальгію за магією дитинства.

Підготувала Яна Гавришко,
за інформацією з сайтів українських видавництв